

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Maaroo, First Mehl:

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

The True Lord is the Creator of the Universe.

ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥

He established and contemplates the worldly sphere.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਖਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥

He Himself created the creation, and beholds it; He is True and independent.
||1||

ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥

He created the beings of different kinds.

ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥

The two travellers have set out in two directions.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥

Without the Perfect Guru, no one is liberated. Chanting the True Name, one profits. ||2||

ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥

The self-willed manmukhs read and study, but they do not know the way.

ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥

They do not understand the Naam, the Name of the Lord; they wander, deluded by doubt.

ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥

They take bribes, and give false testimony; the noose of evil-mindedness is around their necks. ||3||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥

They read the Simritees, the Shaastras and the Puraanas;

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

they argue and debate, but do not know the essence of reality.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

Without the Perfect Guru, the essence of reality is not obtained. The true and pure beings walk the Path of Truth. ||4||

ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥

All praise God and listen, and listen and speak.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥

He Himself is wise, and He Himself judges the Truth.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥

Those whom God blesses with His Glance of Grace become Gurmukh, and praise the Word of the Shabad. ||5||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥

Many listen and listen, and speak the Guru's Bani.

ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥

Listening and speaking, no one knows His limits.

ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥

He alone is wise, unto whom the unseen Lord reveals Himself; he speaks the Unspoken Speech. ||6||

ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥

At birth, the congratulations pour in;

ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥

the ignorant sing songs of joy.

ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥

Whoever is born, is sure to die, according to the destiny of past deeds inscribed upon his head by the Sovereign Lord King. ||7||

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥

Union and separation were created by my God.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥

Creating the Universe, He gave it pain and pleasure.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥

The Gurmukhs remain unaffected by pain and pleasure; they wear the armor of humility. ||8||

ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥

The noble people are traders in Truth.

ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥

They purchase the true merchandise, contemplating the Guru.

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥

One who has the wealth of the true commodity in his lap, is blessed with the rapture of the True Shabad. ||9||

ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥

The false dealings lead only to loss.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥

The trades of the Gurmukh are pleasing to God.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥

His stock is safe, and his capital is safe and sound. The noose of Death is cut away from around his neck. ||10||

ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥

Everyone speaks as they please.

ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥

The self-willed manmukh, in duality, does not know how to speak.

ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥

The blind person has a blind and deaf intellect; coming and going in reincarnation, he suffers in pain. ||11||

ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥

In pain he is born, and in pain he dies.

ਦੁਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥

His pain is not relieved, without seeking the Sanctuary of the Guru.

ਦੁਖੀ ਉਪਜੈ ਦੁਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥

In pain he is created, and in pain he perishes. What has he brought with himself? And what will he take away? ||12||

ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥

True are the actions of those who are under the Guru's influence.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ ॥

They do not come and go in reincarnation, and they are not subject to the laws of Death.

ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥

Whoever abandons the branches, and clings to the true root, enjoys true ecstasy within his mind. ||13||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥

Death cannot strike down the people of the Lord.

ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥

They do not see pain on the most difficult path.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥

Deep within the nucleus of their hearts, they worship and adore the Lord's Name; there is nothing else at all for them. ||14||

ਓਤੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥

There is no end to the Lord's sermon and Praise.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਿ ਰਜਾਈ ॥

As it pleases You, I remain under Your Will.

ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਖਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥

I am embellished with robes of honor in the Court of the Lord, by the Order of the True King. ||15||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥

How can I chant Your uncounted glories?

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥

Even the greatest of the great do not know Your limits.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥

Please bless Nanak with the Truth, and preserve his honor; You are the supreme emperor above the heads of kings. ||16||6||12||